

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Sáu, ngày 28/10/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1051

“NGƯỜI KHÁC GẠT TA THÌ ĐƯỢC NHƯNG TA NHẤT ĐỊNH KHÔNG GẠT NGƯỜI”

Ở thế gian, người lừa gạt người là việc rất bình thường. Chúng ta tiếp tục gạt người thì chúng ta sẽ tiếp tục làm chúng sanh trong sáu cõi. Một số người đã tu hành nhiều năm nhưng họ vẫn cảm thấy ức, cảm thấy thiệt thòi khi bị gạt.

Hòa Thượng nói: “**Thiệt thòi là phước**”. Đây là lần sau cùng chúng ta đến thế gian này để chúng ta trả xong món nợ từ nhiều đời, nhiều kiếp. Phật Bồ Tát, các bậc tu hành chân chính trả những món nợ này một cách nhẹ nhàng nhưng chúng ta cảm thấy ảm ức, thiệt thòi. Chúng ta phải nhớ rằng, đây là lần sau cùng chúng ta đến thế gian này nên chúng ta thiệt thòi một chút hoặc thiệt thòi hoàn toàn cũng không sao! Chúng ta phải có tâm xác quyết như vậy! Chúng ta không xác quyết thì tập khí tham lam, ngu si của chúng ta sẽ liền đầy khơi.

Chúng sanh nhìn chúng sanh khác ở nơi tập tánh của họ. Phật Bồ Tát nhìn chúng sanh ở nơi tự tánh. Tự tánh của chúng sanh là thuần tịnh, thuần thiện. Tập tánh của chúng sanh xen lẫn giữa ác và thiện nhưng ác nhiều hơn thiện. Chúng ta phải tập có cái nhìn giống như Phật Bồ Tát. Chúng sanh nhất thời tạo ác là do tập tánh, do họ không có Thầy tốt, bạn lành. Chúng ta phải tìm cơ hội giáo dục, dẫn dắt họ. Hòa Thượng nói: “**Chúng sanh tạo ác vì không có Thầy tốt, bạn lành. Nếu họ có Thầy tốt, bạn lành thì họ có thể quay đầu, giác ngộ còn nhanh hơn chúng ta**”.

Có một vị Hòa Thượng, hàng ngày ông phạm trai, phá giới nên ông biết chắc tội của mình sẽ đọa địa ngục. Ông lo sợ nên hỏi các đồng tu thì mọi người khuyên ông buông xả để sám hối, niệm Phật. Ông cả đời tạo ác nhưng khi quay đầu, ông quay đầu một cách triệt để, niệm Phật một cách miên mật. Nếu chúng ta chỉ làm cho dễ coi thì chúng ta không thể có thành tựu.

Trong vô lượng kiếp chúng ta đã tạo ra vô số tội nghiệp, chúng ta có rất nhiều oan gia trái chủ nên chúng ta không thể không gặp khó khăn, chướng ngại. Chúng ta không muốn oan gia trái chủ tìm đến thì chúng ta phải triệt để quay đầu. Đời này, kiếp này người khác có thể ức hiếp, lừa gạt chúng ta thì được nhưng chúng ta tuyệt đối không lừa gạt, ức hiếp người. Chúng ta làm được như vậy thì oan gia trái chủ có thể trở thành người hỗ trợ chúng ta.

Hòa Thượng nói: **“Tự tánh giác của mỗi chúng sanh là hoàn toàn chí thiện. Chúng sanh thành ra như vậy vì họ không có người dạy, không có tấm gương”**. **“Tự tánh giác của chúng ta là chí thiện”** nghĩa là tự tánh giác của chúng ta là tốt đẹp nhất, tốt đẹp đến cùng tột. Từ lâu, chúng ta không có những tấm gương, không có thiện hữu tri thức nhắc nhở, dẫn dắt. Tất cả chúng sanh đều có Phật tâm. Tự tánh của chúng sanh là như nhau. Năng lực giác ngộ của chúng sanh là như nhau. Họ chưa quay đầu, chưa giác ngộ do họ chưa được dạy bảo. Chúng ta cũng là những chúng sanh chưa giác ngộ, nếu chúng ta chân thật giác ngộ, chân thật quay đầu thì chúng ta không phạm bất cứ lỗi lầm nào nữa. Chúng ta vẫn còn làm đan xen giữa thiện và ác. Mức độ giác ngộ, quay đầu của chúng ta rất thấp, kém rất xa so với Tổ Sư Đại Đức.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải giữ tâm tốt, chuyên làm việc tốt, tình nguyện làm người bị thiệt thòi, lỗ lỗ. Chúng ta nhất định không nên chiếm tiện nghi hay ức hiếp người”**. Nếu chúng ta có cái nhìn, người khác chiếm tiện nghi, ức hiếp chúng ta vì họ chưa được tiếp nhận sự giáo dục tốt thì chúng ta sẽ thấy họ đáng thương hơn đáng trách. Hiện tại, chúng ta có sự giáo dục tốt nhưng sự giác ngộ của chúng ta còn rất hạn chế.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải giữ tâm chân thành. Người khác có thể gạt chúng ta nhưng chúng ta không gạt người. Chúng ta học Phật, chúng ta phải bắt đầu từ điều này mà học!”**. Chúng ta học Phật thì chúng ta phải học làm người thiệt thòi. Nhưng đó là cái nhìn của người thế gian. Người thế gian cho rằng chúng ta là người thiệt thòi. Người thế gian không hiểu vì sao chúng ta tận tâm, tận lực làm mọi việc vì mọi người. Họ không hiểu rằng, người cho đi còn hạnh phúc hơn người được nhận rất nhiều! Nhiều người suốt đời tìm trăm phương, ngàn kế để lừa gạt người.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta dùng mạng tâm chân thành đối người, tiếp vật thì chúng ta tương ứng với Phật Bồ Tát. Chúng ta dùng tâm hư ngụy thì chúng ta cảm ứng với yêu ma, quỷ quái. Chúng ta muốn thoát khỏi sinh tử thì chúng ta phải bắt đầu từ chỗ này!”**. Người chuyên đi lừa gạt người thì người đó chính là người thiệt thòi. Hòa Thượng nói: **“Cả đời tôi là một mạng tâm chân thành”**. Ngài luôn dùng tâm chân thành trong khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế tiếp vật.

Chúng ta phải giữ tâm mình thanh tịnh. Tâm thanh tịnh là tâm không ô nhiễm. Tâm không “*tự tư tự lợi*”, “*đanh vọng lợi dưỡng*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, “*tham, sân, si, mạn*”. Khi chúng ta khởi tâm cưỡng cầu, muốn hưởng thụ thì chúng ta sẽ tổn phước. Chúng ta có tâm cưỡng cầu để được hưởng thụ khác với tự nhiên những thứ đó đến. Chúng ta làm để người khác hưởng thụ thì chúng ta không bị tổn phước. Chúng sanh cần thời gian để dần dần hiểu. Chúng ta muốn họ tích phước, tu phước ngay thì họ sẽ phản kháng.

Hàng ngày, Hòa Thượng tự tay giặt dũ, dọn dẹp và ăn những món ăn đơn giản. Khi Ngài ra ngoài, Ngài tùy thuận theo sự sắp xếp của mọi người. Ngài có thể ở khách sạn 5 sao sang trọng theo sắp xếp của đơn vị tổ chức. Ngài đến Nhật Bản, Hàn Quốc, Thái Lan, Ngài mặc pháp y theo nước họ. Chúng ta hoàn toàn không có cưỡng cầu đó là chúng ta tùy thuận chúng sanh. Hòa Thượng nói: “***Chúng ta chân thật học Phật thì chúng ta phải giữ được tâm thanh tịnh, không ô nhiễm***”. Ngài nói một cách tự tại, nhẹ nhàng, lời nói của Ngài có lực vì Ngài đã làm được. Chúng ta chưa làm được nên lời nói của chúng ta không tự tại, không có sức thuyết phục.

Hòa Thượng nói: “***Tâm bình đẳng là tâm tốt. Chư Phật Bồ Tát dùng tâm bình đẳng đối xử với chúng sanh chín pháp giới. Chúng ta phải học tập các Ngài!***”. “*Tâm bình đẳng*” là tâm không phân biệt. Chúng ta đối xử với một người ăn xin cũng giống như chúng ta đối xử với một quốc vương. Tâm phân biệt, đối xử của chúng ta còn rất nặng. Chúng ta chưa thể có tâm thanh tịnh, bình đẳng nên chúng ta chưa thể có thành tựu trên con đường Phật đạo. Hàng ngày, chúng ta đối xử với con, cháu của mình rất khác so với cách chúng ta đối xử với con cháu người. Nếu tâm chúng ta chân thành thì chúng ta sẽ bình đẳng đối đãi, không có sự khác biệt. Phật Bồ Tát nhìn chúng sanh ở nơi tự tánh, ở nơi tính Phật. Các Ngài nhìn thấy chúng sanh đều thuần thiện, thuần tịnh. Chúng ta nhìn chúng sanh không từ tự tánh nên chúng ta có phân biệt, đối xử. Chúng ta chỉ nhìn thấy khuyết điểm của người từ đó chúng ta khởi phân biệt, chấp trước. Chính chúng ta đã làm mất đi tâm thanh tịnh.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta nhìn ở nơi tập tánh của chúng sanh thì tâm chúng ta cũng là tâm xấu, ác. Tâm chúng ta là Phật chúng ta sẽ nhìn thấy tất cả chúng sanh là Phật. Tâm chúng ta là tâm ác, tâm hư ngụy thì chúng ta nhìn thấy tất cả chúng sanh là kẻ ác, hư ngụy***”. Một người ác, một người giết người thì tự tánh của họ cũng là thuần tịnh, thuần thiện. Đời này họ làm việc xấu ác thì họ sẽ phải nhận lấy quả. Khi họ trả xong nhân quả thì họ vẫn là người thiện. Nếu họ giác ngộ, quay đầu thì sự giác ngộ, quay đầu của họ có thể triệt để, nhanh chóng hơn chúng ta. Họ có thể thành tựu sớm hơn chúng ta.

Hòa Thượng nói: “***Chúng sanh tạo tội ác cực trọng, quả báo ở A-tỳ địa ngục thì họ vẫn có Phật tánh. Phật tánh của họ vẫn là chí thiện. Họ tạo ác, họ đọa lạc vì họ chưa được tiếp nhận giáo dục của Phật Bồ Tát, của Cổ Thánh Tiên Hiền nên họ nhất thời bị mê lầm, làm trái với tự tánh giác. Họ đáng thương, đáng tha thứ, hơn là đáng trách!***”.

Vua Ca-lợi vì ghen tỵ với Nhẫn Nhục Tiên Vương mà ông cho người dùng dao lóc hết thịt trên thân thể của Nhẫn Nhục Tiên Vương. Nhưng Nhẫn Nhục Tiên Vương vẫn phát nguyện: “*Khi ta thành tựu thì người đầu tiên ta độ sẽ là ông!*”. Ngài không khởi lên một chút ý niệm báo thù mà chỉ có ý niệm cảm ân. Nhờ vua Ca-lợi làm việc cùng hung, cực ác để giúp Nhẫn Nhục Tiên Vương biết được khả năng nhẫn nhục của mình đến đâu. Nhờ vua Ca-lợi mà Nhẫn Nhục Tiên Vương có thể sớm thành tựu.

Hòa Thượng nói: “***Chúng sanh mê hoặc điên đảo vô cùng đáng thương! Chúng ta phải tha thứ cho họ. Họ làm những việc bất thiện vì họ không có người dạy***”. Chúng ta may mắn, ngày ngày có người dạy nên chúng ta có thể quay đầu. Đây cũng là lời Hòa Thượng nhắc nhở chúng ta vì chúng ta cũng đang là người làm sai.

Trong suốt 1200 đề tài, Hòa Thượng nhắc đến 1200 bệnh lớn của chúng ta. Nếu chúng ta không được dạy thì chúng ta cũng giống như trong “***Kinh Vô Lượng Thọ***” nói: “***Tiên nhân bất giáo, vô thù quá tha***”. Người trước không dạy thì đừng trách người sau. Họ đáng thương hơn đáng trách! Có người sau khi học xong, họ cảm giác như bị mắng nhưng đây là Hòa Thượng chỉ ra căn bệnh chung của người thế gian. Có người bệnh nặng, có người bệnh nhẹ hơn một chút. Chúng ta tạo nhân giống nhau, chúng ta sẽ nhận quả giống nhau. Nhân nào quả đó. Nhân chính là “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, “*tham, sân, si, mạn*”. 16 chữ này đều là bệnh chung của chúng sanh. Chúng ta được học, được nhắc mà chúng ta còn chưa thể hoàn toàn giác ngộ, quay đầu nên khi họ mắc lỗi thì họ là người đáng thương hơn đáng trách. “*Họ*” có thể là người mà cũng có thể là chính chúng ta!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

*Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót.
Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập
mang lại lợi ích cho mọi người!*